

[திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்] [1999 ஏப்ரல் 29]

பெறுவதற்கான ஒரு நல்ல நிலையை உருவாக்குவோம் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய நிலக்கோட்டை தொகுதியிலே எப்படியாகிலும் பழம் பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் எனக்கு நிலம் இருக்கிறது; நீங்கள் தான் எடுத்தீர்கள். மல்லிகைப் பூ சென்ட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, இதனை என்னுடைய வேண்டுகோளாக வைத்து, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

***மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் மானியத்தின் மீது மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பலரும் தங்களுடைய சீரிய, செழுமிய கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறி, நல்லவைகளைப் பாராட்டி, தேவைகளைத் தொகுத்து அளித்திருக்கின்றார்கள். முதலில் இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் திரு. ரங்கநாதன் அவர்கள், தமிழகத்திலே இன்றைக்குத் தொழில் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற வேகமான முன்னேற்றத்தைப் பாராட்டி, அதே நேரத்தில் மூடப்பட்டுள்ள தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் திறந்திடல் வேண்டும் என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாக வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலைகள் ஏன் மூடப்பட்டன, தொழிலாளர்களுடைய தகராறு காரணமாகவா அல்லது அரசின் செயல்பாடு காரணமாகவா என்ற வினாக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற விடை, “அல்ல” என்பதுதான். அந்தத் தொழில் அதிபர்களுடைய நிர்வாகத் திறன், நிதிப் பற்றாக்குறை, அவர்களிடையே ஏற்படுகின்ற பூசல், நீதிமன்றத்திலே அவை கிடப்பிலே இருக்கிற சூழல், இந்தக் காரணங்களால் மூடப்பட்டுள்ள தொழிற்சாலைகள் குறித்து பல விளக்கங்கள் இந்த அவையிலே அரசின் சார்பிலே அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிற்சாலைகள் மூடிக் கிடப்பது என்பது அரசுக்கு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி அல்ல. அவற்றை எந்த வகையிலே திறக்கலாம், எந்த முயற்சியில் ஈடுபடலாம் என்பதில் அரசு கவனம் செலுத்தும் என்பதை நண்பர் ரங்கநாதன் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1999 ஏப்ரல் 29]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பிற்பகல் 12-30

தென் மாவட்டங்களில் தொழில்கள் தொடங்குவதன் மூலம் நல்ல பொருளாதார மேம்பாட்டை அங்கே ஏற்படுத்தி, இப்பொழுது உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்ற சாதி சச்சரவுகளுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கலாம் என்ற நல்ல யோசனையை, ஏற்கெனவே அரசு கொண்டிருக்கின்ற கருத்தை, தி.மு. கழகத்தின் சார்பில் இங்கே பேசிய சிவராமன் அவர்கள் எடுத்துரைத்திருக்கின்றார்கள். அதற்கென ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, தென் மாவட்டங்களில் தொழில் வளர்ச்சி, மக்கள் முன்னேற்றம், வேறு பல மேம்பாடுகளை எவ்வாறு இந்த அரசு செய்யலாம் என்ற பரிந்துரைகளை அளிக்கும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். எனவே, அது விரைவிலே செயல்படும், அந்தக் குழு அறிவிக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் உரையாற்றிய நம்முடைய சுப்பராயன் அவர்கள், இன்று பஞ்சாலைத் தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள கடுமையான பிரச்சினையை எடுத்துக்காட்டி, அது குறித்து நான் இருசாராரையும் அழைத்து வைத்து, இதே கோட்டையில், நாமக்கல் கவிஞர் மாளிகையிலே நீண்ட நேரம் கலந்து பேசியதையும் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார். இது மாநில அளவிலான பிரச்சினை அல்ல, அகில இந்தியப் பிரச்சினை என்பதையும், அதற்கு அகில இந்திய அளவிலே மத்திய அரசு வழி காண வேண்டும் என்பதையும் நாம் பல முறை எடுத்துரைத்து, அதை வலியுறுத்தி அரசின் சார்பில் மத்திய அரசுக்குப் பல வேண்டுகோள்களை விடுத்திருக்கிறோம்.

அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள், 'டான்செம்' பற்றி. அதைப்பற்றிப் பேசும்போது தொழில் துறைச் செயலாளரைக் கடுமையாகச் சாடினார்கள். அதிகாரிகளைச் சாடுவது என்றால் சுப்பராயனுக்கு அதிரசம் சாப்பிடுவதுபோல் (சிரிப்பு). ஆனால், நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே இந்த அளவிற்குத் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டதற்குக் காரணமானவர்களில் நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தபொழுது இருந்த தொழில் துறைச் செயலாளரும், இப்போதிருக்கின்ற தொழில் துறைச் செயலாளரும் முக்கியமானவர்கள் என்பதை நான் நன்றியுணர்வோடு இங்கே எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

‘டான்செம்’ பற்றி அவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது, மாயனூர் கல்நார்த் தொழிற்சாலையைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு, நான் ஒரு சுருக்கமான விளக்கத்தை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

19-2-1997 அன்று வெளியிடப்பட்ட அரசாணை, நிதித் துறையினுடைய ஆணையின்படி, அரசு நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கொள்முதல், பாதுகாப்பு மற்றும் விலை முன்னுரிமை நீக்கப்பட்டது. 30-3-1998 வரை ‘ட்வாடு’ நிறுவனம் தனது மொத்த, குழாய் மற்றும் இணைப்புகள் தேவைக்கு, ‘டான்செம்’ நிறுவனத்திடமிருந்தே பெற்று வந்தது. எனவே, இந்த அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்ட பின்னர், ‘ட்வாடு’ தனது கல்நார்க் குழாய்த் தேவைகளுக்குப் பொது ஒப்பந்த முறைப்படி பெற முனைந்தது. ‘ட்வாடு’ தனது 1998-99 ஆம் ஆண்டு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய ரூபாய் 22 கோடி மதிப்புள்ள குழாய்களுக்குப் பொது ஒப்பந்த முறைப்படி பெற நடவடிக்கை எடுத்தது. இதில் எல்-1 ஒப்பந்தக்காரர் M/s. Infrastructure-மெஸர்ஸ் இன்ஃப்ராஸ்ட்ரக்சர், இராஜஸ்தான் என்ற நிறுவனம். இதனுடைய விலை ரூபாய் 11,964 per Metric Tonne ஆகும்.

‘ட்வாடு’ தனது தேவைகளுக்கேற்ப, ‘டான்செம்’ நிறுவனத்தை, ஒப்பந்தத்தில் சொல்லப்பட்ட எல்-1 விலைக்கு சம்மதிக்கக் கேட்டுக்கொண்டது. ‘டான்செம்’ நிறுவனம் எல்-1 விலைக்கு விநியோகம் செய்ய 50 சதவீதம் மட்டும் ஒப்புக்கொண்டு, அதைப் பெற்றுக்கொண்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே, ‘டான்செம்’ அறவே புறக்கணிக்கப்பட்டு விடவில்லை. அவர்களுக்கு 50 சதவீதம் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்து, திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் பேசும்பொழுது, திருப்பூரிலே கட்டமைப்பில், மேம்பாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கலைக் குறித்துச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி அவரும், நானும், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், எவ்வளவு தூரம் அக்கறை எடுத்துப் பணியாற்றி வருகிறோம் என்பதும், இடையிலே இப்போது ஏற்பட்டுள்ள இந்த நீதிமன்ற இடைக்காலத் தடையை எப்படி எதிர்கொண்டு, அதிலிருந்து நாம் மீண்டு வருவது என்பதும், இப்பொழுது ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகின்றவைகளாகும். எனவே, விரைவில் அந்த மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைத் தொடங்குகின்ற முயற்சியில் நாம் வெற்றி அடைவோம் என்பதைத் திரு. சுப்பராயன் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

பிற்பகல் 12-35

அதி.மு.க. சார்பில் உரையாற்றிய திரு. சுந்தரம் அவர்கள், சிங்கப்பூர் போனாயே, யாரைப் பார்த்தாய்; என்ன கொண்டு வந்தாய் என்று கேட்டார்கள். அதற்கு திரு. குழந்தை தமிழரசன் சில விளக்கங்களை அளித்தார்கள் என்றாலும்கூட, சிங்கப்பூரில் பிரதமரைச் சந்தித்தேன்; அமைச்சர்களைச் சந்தித்தேன்; சிங்கப்பூர் தொழிலதிபர்களைச் சந்தித்தேன். அவர்கள் எனக்களித்த வரவேற்பிலே கலந்துகொண்டு, அவர்கள் எல்லாம் தொழில் தொடங்க, தமிழகத்திற்கு வரவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அவர்களில் பலர் சம்மதம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சிலர் வந்தும் இருக்கிறார்கள். மலேசியப் பிரதமரைச் சந்தித்தேன். மலேசியாவில் உள்ள பல அமைச்சர் பெருமக்களைச் சந்தித்தேன். தொழில் விற்பன்னர்களை, தொழிலதிபர்களைச் சந்தித்தேன். அவர்கள் அளித்த விருந்திலே கலந்துகொண்டு, அவர்களும் தமிழகத்திலே தொழில் தொடங்க வர வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்தேன். இப்போதுகூட, திரு. டத்தோ சாமிவேல் என்ற பொதுப்பணித் துறை அமைச்சருடைய தலைமையில் 20 பேர் கொண்ட ஒரு பெரிய குழு தமிழகத்திற்கு வந்து, குமரி மாவட்டத்திலுள்ள குளச்சல் துறைமுகத்தைச் சீர்படுத்த, ஏற்கெனவே இயங்கிக்கொண்டிருந்த துறைமுகத்தை இப்போது இயங்காமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலேயிருந்து மாற்றி, அது ஏறத்தாழ சிறிய துறைமுகம் என்றாலும்கூட, தூத்துக்குடித் துறைமுகத்திற்கு அடுத்து, அதற்கு ஈடாகக்கூட அதைச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையை எங்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சுமார் 2 மணி நேரம் அது பற்றி விவாதம் கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்பு இதே கோட்டையில் நடைபெற்றிருக்கின்றது. அதைப்போலவே, அவர்களுடைய முழு முயற்சியோடு - இது தனிப்பட்டவர்கள் செய்கின்ற ஒப்பந்தமல்ல - மலேசிய அரசும், தமிழக அரசும் செய்து கொள்கின்ற ஒப்பந்தம். அடுத்து, பறக்கும் சாலை என்று சொன்னால்தான் புரியும் என்பதற்காகச் சொல்கின்றேன். துறைமுகத்திலேயிருந்து மீனம்பாக்கம் விமானநிலையம் வரையில் முதற்கட்டமாக ஈரடுக்குச் சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்கும் திட்டம் தீட்டப்பட்டு, அதற்கான வரைவுகளும் அன்றைக்கு விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, மலேசியா, சிங்கப்பூர் சென்றது என்பது, அரசாங்கச் செலவில், அரசாங்க விமானத்தை எடுத்துக்கொண்டு நெல்லூர் சுப்பிராமிரெட்டியாருடைய சாவிற்குப் போனதைப்போல அல்ல என்பதை நான் நம்முடைய சுந்தரம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

அவர் “என்னுடைய தொகுதிக்குத் தொழிற்சாலை இல்லை, இரண்டு முறை சொல்லிவிட்டேன்” என்றார். கங்கைக்குக்கூட மூன்று முறை தவணை கொடுப்பார்கள். எனவே, திரு. சுந்தரம் அவர்களை, மூன்றாவது தவணை கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். மூன்றாவது தவணையிலே தொழிற்சாலை தொடங்குவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

“கார் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் நாங்கள் கொண்டு வந்ததுதான் ஃபோர்டு தொழிற்சாலை நாங்கள்தான் கொண்டு வந்தோம். நீங்கள் பெயர்த்தட்டிக் கொண்டு போகிறீர்கள்” என்று அவர் சொன்னார். இல்லை, ஃபோர்டு தொழிற்சாலைக்கு MoU போட்டதோடு நின்றுவிட்டது. அதற்குப் பிறகு கழக அரசு பொறுப்பேற்றது 1996 ஆம் ஆண்டு. அதற்கு நிலம் வாங்கி ஒப்படைத்தது உட்பட, எல்லாப் பணிகளையும் மேற்கொண்டு, அந்தத் தொழிற்சாலையைத் தொடங்கிவைத்தது வரையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஏற்கெனவே ஆரம்பித்ததற்காக நான் ஒன்றும் குறை சொல்லவில்லை. ஏன் ஆரம்பித்தீர்கள் என்று கேட்கவில்லை. அவர்கள் ஆரம்பித்த காரணத்தாலே நாங்கள் அதை நிறுத்திவிடவில்லை. இதற்கு முன்பிருந்த அரசு எதைத் தொடங்கியிருந்தாலும், அது நல்லவைகளாக இருந்தால் அவற்றைத் தொடர்ந்து செய்வதுதான் பிறகு வருகின்ற அரசுக்கு ஜனநாயகத்திலே அழகு. அந்த ஜனநாயகக் கடமையை நாங்கள் நிறைவேற்றிக்கொண்டுதான் வருகிறோம் என்பதையும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

புகளூர் பற்றிப் புகார் கொடுத்தேன், என்ன ஆயிற்று என்று அவர் கேட்டார். அது ஊழல் விசாரிப்புக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டு, விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது என்பதையும், விசாரணை முடிந்து, அதில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதையும் நான் விரைவிலே தெரிவிப்பேன். உடனடியாக அந்தக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டு விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது. அதற்குப் பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் மீது நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

தி.மு.க. சார்பில் பேசிய திரு. சண்முகம் அவர்கள், பொள்ளாச்சியை தொழிலில் பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று

1999 ஏப்ரல் 29] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

குறிப்பிட்டார். பின்தங்கிய வட்டமாக ஒரு பகுதியை அறிவிப்பது என்றால், அதற்கு என்னென்ன நிலைகள் தேவை, எத்தகைய அடிப்படைகள் தேவை என்பதையெல்லாம், ஒரு முறை அல்ல, பல முறை இந்த அவையிலே கேள்வி நேரத்திலும், வேறு பல நேரங்களிலும் நான் விளக்கியிருக்கின்றேன். அத்தகைய அடிப்படைகள் அமைகின்றபோது பொள்ளாச்சியைப் பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவிப்பதற்கான பரிசீலனை செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

பிற்பகல் 12-40

இந்திய தேசிய லீக் சார்பில் பேசிய முகம்மது இஸ்மாயில் அவர்கள், அவருடைய தொகுதியிலே முருங்கைக் காய்த் தொழிற்சாலை ஒன்று வேண்டுமென்று சொன்னார். அதை அமைத்து, பாக்கியராஜை அழைத்துத் திறப்பு விழா நடத்தலாம் என்று (சிரிப்பு) நான் அவருக்கு உறுதி கூறுகின்றேன்.

குடகனாற்றில் மணல் எடுப்பதைப் பற்றி, அதிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே நம்முடைய இஸ்மாயில் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது கரூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற திரு. அய்யர் அவர்கள், இந்த மணல் குவாரியில் நடைபெறுகின்ற ஊழல்களையெல்லாம் பெரிதும் கண்டுபிடித்து, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றார். அதைப்போல இந்த மாவட்டத்தில் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் என்பதை முகம்மது இஸ்மாயில் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகப் பேசிய டாக்டர் செல்லக்குமார் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார். Best and Crompton கம்பெனியின் Urban Land Ceiling சம்பந்தமான கோப்பு 10 மாத காலமாக ஏன் உறங்குகிறது, அதிலே மறைந்து கிடக்கின்ற மர்மம் என்ன என்றெல்லாம் கேட்டார். “மறைந்திருந்து பார்ச்சும் மர்மம் என்னவோ” என்பது தில்லானா மோகனாம்பாளிலே நான் கேட்ட பாட்டு. தம்பி செல்லக்குமாரும் அதைக் கேட்டிருப்பார், ஆர்வத்தோடு பார்த்திருப்பார் அதை. ஆகவே, இதிலே எந்த மர்மமும் கிடையாது. ஒரு கோப்பு சில நாள் தங்கி விடுகின்ற காரணத்தாலே, இதிலே மர்மம் இருப்பதாகக் கருதிவிடக் கூடாது. இதிலே என்ன பிரச்சினை என்றால், அவர்கள் ஏற்கெனவே செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்திற்கு மேலாக, அங்கே உள்ள surplus vacant land-ஐ விற்று

விட வேண்டுமென்று அனுமதி கேட்டார்கள். அதற்கு ஒரேயடியாக ஒரு அதிகாரியோ, ஒரு அமைச்சரோ உத்தரவு போட்டு விட முடியாது. முதலமைச்சரே கூட உத்தரவு போட முடியாது. அது மிகத் தேவை, பொது நலனுக்கு உகந்தது என்றால் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தைக் கூட்டித்தான் அந்த முடிவெடுக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் அப்படித்தான்.

அவருக்கே தெரியும். காங்கிரஸ் மைதானத்திலே 22 மாடிக் கூட்டம் கட்டுவதற்கு அறங்காவல் குழுத் தலைவராக உள்ள சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எனக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள். அதில்கூட 10 மாதம் ஆயிற்று. 10 மாதம் ஆயிற்றே, இடையிலே என்ன மர்மம் என்றா என்னைக் கேட்பது? அப்படி சி.எஸ்.ஸும் என்னைச் சந்தேகித்து விட மாட்டார், நானும் அப்படிச் சந்தேகத்திற்கு உரியவனாக இருக்க மாட்டேன் என்பது தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உட்பட அனைவருக்கும் மிக நன்றாகத் தெரியும். ஆனாலும் அந்த அனுமதியைக் கொடுப்பதற்கு அமைச்சரவையைத்தான் கூட்டினோம். நானாக ஒரு கையெழுத்துப் போட்டு, கொடுத்து விட்டோம் அனுமதியை என்று சொல்லவில்லை. புதிதாக ஒரு கொள்கை நிலை எடுக்கும்பொழுது, அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலேதான் அந்த நிலையை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அதைப்போலவே, Best & Crompton கோரிக்கை அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலே விவாதித்து முடிவெடுப்பதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறதேயல்லாமல், வேறல்ல. மிகை வெற்று நிலம் அது. Surplus vacant land அதை விற்பனை செய்துகொள்ள இதுவரை யாருக்கும் அரசு அனுமதி கொடுத்தது இல்லை. அவர்கள் விற்பனை செய்துகொள்ள அனுமதி கேட்கின்ற காரணத்தினாலேதான், அமைச்சரவைக் கூட்டம் தேவைப்படுகிறது என்பதை நான் டாக்டர் செல்லக்குமார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அதைப்போல, அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். L.N.G. இதிலே நீங்கள் படித்த அந்த 13 பேரில் இல்லாதவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்களே, எப்படி என்று கேட்டார்கள். அந்தப் படித்த பேர்களில் இப்பொழுது யாருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால், Siemens என்ற நிறுவனத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்பொழுது இருந்த பேர்களில் UNOCAL அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தது. C.M.S. அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தது. GRASIM இந்தியாவைச் சேர்ந்தது.

1999 ஏப்ரல் 29] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

WOODSIDE ஆஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்தது. இவைகள் அனைத்தும் சேர்ந்து Siemens என்ற பெயரிலே இப்பொழுது ஒரு தொகுப்பாக அவர்கள் செயல்படுகிறார்கள். இத்தனையும் சேர்ந்ததுதான் Siemens. அதற்குத்தான் இது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல், வேறல்ல. மத்திய அமைச்சர் வாழப்பாடி இராமமூர்த்தி அவர்கள் எழுதிய கடிதத்திற்கு விளக்கமான பதில் கடிதம் அவருக்கு அனுப்பப்பட்டு, அவரும் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். இடையிலே ஏற்படுகின்ற அரசியல் பேச்சு வார்த்தைகளெல்லாம், இதிலே எந்தவிதமான தொடர்பும் உடையன அல்ல என்பதையும் திரு. செல்லக்குமார் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஃபார்வர்டு பிளாக் கட்சியினுடைய சார்பில் உரையாற்றிய திரு. சந்தானம் அவர்கள், அலங்காநல்லூர் தொழிற்சாலை-பொதுத் துறை ஊக்கப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதையேதான் நம்முடைய திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அது நீண்டகாலமாக ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது. அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் எல்லாங்கூட என்னை வந்து பார்த்து, அதை யாராவது ஒரு தனியாருக்கு, நல்ல வாய்ப்பு உள்ளவர்கள், அதை ஒழுங்காகச் செய்யக்கூடியவர்கள், நல்ல முறையிலே நிர்வாகம் நடத்தக்கூடியவர்களுக்குத் தரவேண்டும் என்றுகூடக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு யார் முன்வருகின்றார்கள் என்பதை நாங்கள் இப்போது பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சில பேர் முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதிலே யார் தகுதியுடையவர்கள் என்பதைப் பார்த்து, அந்த ஆலையை ஒழுங்காக நடத்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

பிற்பகல் 12-45

நம்முடைய திரு. வேலாயுதன் அவர்கள், கயிறு திரிக்கும் தொழில் கன்னியாகுமரியிலே வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நல்ல முறையிலே கயிறு திரிக்க (சிரிப்பு) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே அந்தத் தொழிற்சாலை தொடங்குவதற்கு, அது தொடர்ந்து நடப்பதற்குத் தேவையான கச்சாப்பொருட்கள் இவை எல்லாம் கிடைப்பதற்கு, அரசு ஒழுங்கு செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ரப்பர்த் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள். இன்னும் வரவில்லை என்கிறார்கள். ரப்பர் என்றாலே கொஞ்சம் இழுக்கத்தான் செய்யும். அதற்கும் பல முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதற்குரியவர்கள் வருகின்ற நேரத்திலே நிச்சயமாகத் ரப்பர் தொழிற்சாலை அங்கே அமைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாகப் பேசிய திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள், மல்லிகைப் பூ சென்ட் தொழிற்சாலை ஒன்றை அவரது தொகுதியிலே அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். சிங்கப்பூருக்குப் பெண்களை எல்லாம் அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். பெண்களை அனுப்பலாம் சிங்கப்பூருக்கு; ஆனால், அங்கே போய் சேலைகளை எடுத்துக்கொண்டு வரக்கூடாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) தமிழகத்திற்குத் தேவையான, நல்ல வேலைகளை, நல்லத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கானத் திட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

அவர்கள் இன்னொன்று சொன்னார்கள். கரும்பு விலை பற்றிச் சொன்னார்கள். தேர்தல் அறிக்கையிலே 1,000 ரூபாய் என்று போட்டுவிட்டு ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். நானும் பல முறை இந்த அவையிலே விளக்கி விட்டேன். ஒருவேளை நான் பேசும்போது திருமதி. பொன்னம்மாள் அவர்கள் இல்லையோ அல்லது நான்தான் அவர்களுக்குப் புரியும்படியாக விளக்கவில்லையோ என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. தேர்தல் அறிக்கையிலே அப்படி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அன்றைக்கு திரு. பழனிசாமி அவர்களுக்கு நினைவூட்டியதைப்போல, திருச்சியில், தேர்தலுக்கு முன்பு நடைபெற்ற ஒரு மாநாட்டில், 1,000 ரூபாய் கரும்புக்குத் தரவேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டது உண்மை. ஏனென்றால், எதிர்க்கட்சி அப்படித்தான் போடும். ஆளுங்கட்சியாக வந்த பிறகுதான் கஷ்டம். அதனுடைய சிரமம் தெரியும். 1,000 ரூபாய் தரவேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டது உண்மை. ஆனால், தேர்தல் அறிக்கையிலே, மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு அதை நாங்கள் குறிப்பிடவில்லை. “கட்டுப்படியான விலை தரவும், அவர்களுக்கு வண்டிச் சத்தம் போன்றவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும், அவர்களுக்கு நிர்வாகத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கக்கூடிய ஆதாயங்கள் எவையெவையாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் முத்தரப்புப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி, நல்ல முடிவு காண்பதற்கு, தி.மு.கழகம் வென்றால் பாடுபடும்” என்றுதான் தேர்தல் அறிக்கையிலே இருக்கிறது.

1999 ஏப்ரல் 29] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

1,000 ரூபாய் என்று குறிப்பிடவில்லை. அப்படி குறிப்பிடாததற்காக, அதிக விலை கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லவில்லை. நான் மீண்டும் ஒருமுறை ஒப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன், மாநில வாரியாக.

சர்க்கரைக் கட்டுமானம் 10.22 சதவிகிதம் இருக்கின்ற ஆந்திராவில் சராசரி கரும்பு விலை, ஒரு டன் 630 ரூபாய். 10.54 சதவிகிதம் கட்டுமானம் உள்ள கர்நாடகத்தில் கரும்பு விலை ஒரு டன் 730 ரூபாய். சர்க்கரைக் கட்டுமானம் 11.11 சதவிகிதம் என்று உள்ள மராட்டியத்தில் கரும்பு விலை டன் ஒன்றுக்கு 680 ரூபாய். 10.72 சதவிகிதம் கட்டுமானம் உள்ள குஜராத்தில் கரும்பு விலை ஒரு டன் 648 ரூபாய். இவைகளை எல்லாம் விடக் குறைவாக 8.94 சதவிகிதம் சர்க்கரைக் கட்டுமானம் உள்ள தமிழ்நாட்டில் சராசரி கரும்பு விலை ஒரு டன் 753 ரூபாய். இது எல்லா மாநிலங்களோடும் ஒப்பிடும்போது அதிக விலையா, இல்லையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்னும் இந்த விலையைச் சற்று ஏற்றித் தருவதற்கு இயலாத நிலையிலே நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இடைக்காலத் தடையை சில தனி அதிபர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதும் மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரால் இங்கே பலமுறை விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. முத்தரப்புப் பேச்சுவார்த்தையின் மூலமாக இன்னும் எந்த அளவுக்கு இதை உயர்த்தித் தரமுடியும் என்பதை அரசு ஆலோசிக்கும் என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-50

WORLD TEL நிறுவனத்தைப்பற்றி டாக்டர் செல்லக்குமார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த WORLD TEL என்பது தனியார் கம்பெனி அல்ல; அந்த நிறுவனத்திலே உள்ள சாம் பிட்ரோடா என்பவர் ஒரு தனிப்பட்ட மனிதர் அல்ல. அவர் அந்த நிறுவனத்தினுடைய தலைவர். WORLD TEL நிறுவனம் என்பது International Telecommunication Union (ITU) என்கின்ற ஒரு யூ.என். ஏஜென்ஸியால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்த நிர்வாகத்தில் Assembly of Governors-மத்திய அரசின் பிரதிநிதியும் அதிலே இருக்கிறார். இதுவொரு தனியார் நிறுவனம் அல்ல. சாம் பிட்ரோடாவினுடைய சொந்த நிறுவனம் அல்ல. அவர் அந்த நிறுவனத்தின் தலைவராக இருக்கிறார். அவ்வளவுதான். WORLD TEL நிறுவனத்தின் திட்டத்தில் தமிழக அரசும் கூட்டாக இணைந்து, Joint Sector Project ஆக செயல் படுத்துவதால் இதற்கு உலக அளவிலே ஒப்பந்தப்புள்ளி கோரும் அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதிலேகூட சமீபத்திலே WORLD TEL நிறுவனத்தோடு நம்முடைய அதிகாரிகள் பேசினார்கள். அவர்கள் இன்னும் சில நிபந்தனைகளை விதித்து, கொஞ்சம் தாமதமாகும்போல்கூட எங்களுக்குத் தெரிகிறது. இந்தப் பெரிய முயற்சி தாமதமாகுமேயானால் WORLD TEL-க்குப் பதிலாக வேறு ஒரு பெரிய நிறுவனத்தை அணுகி விரைவில் இந்த சமுதாய இணையம் தமிழகம் முழுவதும் பரவிடவும், இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கும் அந்தப் பெரு முயற்சியை அவர்களிடமிருந்து மாற்றிக்கூட வேறு ஒரு நிறுவனத்திற்கு அதை ஒப்படைக்கலாமா என்றுகூட அரசு ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது, இன்னும் முடிவாகவில்லை. இப்படிச் சொல்வதால் இவர்களுக்கு அறவே இல்லை என்றும் பொருள் அல்ல. அவர்கள் தாமதம் செய்வார்களேயானால் வேறு ஒருவருக்கு இதை மாற்ற முடியுமா என்பதையும் அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் அ. செல்லக்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாம் பிட்ரோடாவினுடைய சொந்த நிறுவனம் என்பது அல்ல என்னுடைய கருத்து. அதைப்போன்று இன்னும் பல நிறுவனங்கள் International Level-ல் இருக்கின்றன. நீங்கள் இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், 1½ இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்பதில் நான் மாற்றுக் கருத்து கொள்ளவில்லை. ஆனால் இது ஒரு வணிகமாக நடைபெற இருக்கிறது. நாளையதினம் 13,000 இணையங்கள் ஆங்காங்கு பொருத்தப்பட்ட பிறகு, தமிழகத்து மக்களிடமிருந்து ஒரு மணி நேரத்திற்கு இத்தனை ரூபாய் என்று வசூலிக்கயிருக்கிறார்கள். அதிலே அரசுக்கு ஒரு பங்கு, 26 சதவிகிதம் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த 26 சதவிகிதம் அரசுக்குக் கிடைத்திருந்தாலும் இன்னொரு நிறுவனத்திற்கு போக இருக்கிறது. அதைவிடக் குறைவான கட்டணத்திலே வேறு நிறுவனங்கள், இதைவிடக் திறமையான நிறுவனங்கள் இதிலே பங்கு பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். எனவே, Transparency என்று சொல்கிறபோது Global tender-ல் நீங்கள் இதற்கும் அழைப்புகளை விடுத்திருக்கலாம். இதைவிடச் சிறந்தவர்கள் இதிலே பங்கு பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை ஏன் விடவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

1999 ஏப்ரல் 29]

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த யோசனையை முன்வைத்து இந்தியா முழுவதும், எல்லா மாநிலங்களிலும் அலைந்து திரிந்தவர் சாம் பிட்ரோடா. அதை அவரே ஒரு பேட்டியில், சென்னையில் நடைபெற்ற செய்தியாளர்கள் கூட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எந்த மாநிலமும் இந்த முயற்சிக்கு அவருக்குக் கை கொடுக்க முன்வரவில்லை. அந்தநேரத்திலேதான் நாம் அவரைத் அழைத்துத் தமிழ்நாட்டிற்கு அந்தப் பணியைச் செய்து கொடுப்பீர்களா என்று கேட்டபோது ஒத்துக்கொண்டார். இப்போது வேறு பல நிறுவனங்களும் அதே அளவிற்கு இருக்கின்றன என்றால் அவர்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு இவருக்கேதான் கொடுக்க வேண்டும் என்கின்ற பிடிவாத குணத்தோடு அரசு செயல்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் குறைந்த அளவிலே, இவர் விதிக்கின்ற நிபந்தனைகளுக்குக் குறைவான நிபந்தனைகளை விதித்து, வேறொரு பெரிய நிறுவனம் முன்வருமானால்—ஆனால் அவர்கள் செய்து முடிக்க வேண்டும்—செய்து முடிக்கின்ற அத்தகைய திறனுள்ள ஒரு நிறுவனம், எந்த நிறுவனமாக இருந்தாலும், அவற்றை அழைப்பதிலே எந்தவிதமான தயக்கமும் இந்த அரசுக்குக் கிடையாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். யாரோ ஒருவருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. அந்த முதல் முயற்சியை அவர் எடுத்தார். திரு. ராஜிவ்காந்தி அவர்களிடத்திலே நல்ல பழக்கம் உடையவர் அவர். ஓரிசா மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர். இன்றைக்கு அகில உலகத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு விஞ்ஞான ரீதியான செயல்களைச் செய்வதிலே நல்ல பாண்டித்யம் பெற்றவராகத் திகழ்பவர். எனவே, அவர் பல மாநிலங்களில் முயன்றும் அது நடைபெறாத சூழ்நிலையில், தமிழகத்திற்கு அவரை அழைத்து இந்தப் பணியை ஒப்படைக்கலாம் என்று கருதியது. தமிழகம் அந்த முயற்சியை மேற்கொண்ட பிறகு, வேறு பல மாநிலங்களிலே உள்ள முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் அவரைத் தொடர்பு கொண்டு, 'அங்கே வருக, இங்கே வருக' என்று அழைத்தார்கள். ஆனால் அவர் 'முதலிலே என்னை அழைத்தது தமிழ்நாடுதான். அங்கேதான் இந்தப் பணியை செய்வேன்' என்று சொன்னார். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆனால் இப்போது அண்மையிலே அவர் என்னோடு பேசியபோது, சில நிபந்தனைகள் நாம் உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவைகளாக இருப்பதை எண்ணிப் பார்த்து, டாக்டர் செல்லக்குமார் அவர்கள் சொல்வதைப்போல, வேறு நிறுவனங்களையும் அழைத்துப் பேசக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கிறதா என்பதை நாம் யோசித்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-55

தொழில் துறையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி 1967 ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய பிறகு—அதற்கு முன்பு பெருந்தலைவர் காமராஜருடைய தலைமையில், பக்தவச்சலம் அவர்களுடைய தலைமையில், இந்த ஆட்சி இங்கே நடைபெற்ற பொழுதெல்லாம் தொழிற்சாலைகளிலே பெரும்கவனம் செலுத்தப்பட்டது என்பதும், அன்றைய தொழில் துறை தமிழகத்திலே வளருவதற்குக் காரணமாக அப்போது தீட்டப்பட்ட ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் அமைந்தன என்பதும் அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும். ஆனால் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நலிந்து திட்டத்தினுடைய தொகை குறைந்துபோன ஒரு சூழ்நிலையிலேதான் 1967 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையிலே ஏற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதையும் அனைவரும் நன்கு அறிவீர்கள். இருந்தாலும் 1969 முதல் 1975 வரையிலே உள்ள அந்த இடைத் காலத்திலேதான் தூத்துக்குடியிலே பெரிய தொழிற்சாலை, ஸ்பிக் உரத் தொழிற்சாலையை தொடங்கினோம். அன்றைக்கு ஒரு 100 கோடி, 150 கோடி ரூபாய்தான். இன்றைக்கு 1,000 கோடி, 2,000 கோடி ரூபாய் என்கிற அளவுக்கு அது வளர்ந்து பெரிய தொழிற்சாலையாக, தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலை விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்தியாவிலே எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாமல், தமிழகத்தில்தான் அன்றைக்கு சிப்காட் என்ற ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்கினோம். ஆங்காங்கு ஒரு தொழிற்சாலை அமைவது, ஒரு மாநிலத்திலே, ஒரு நாட்டிலே என்ற நிலைக்கு மாறாக, வளாகங்கள் அமைத்து, அந்த வளாகங்களுக்கு உள்ளே பல தொழிற்சாலைகளை அமைப்பது, Park என்ற பெயராலோ அல்லது வளாகம் என்ற பெயராலோ, பல தொழிற்சாலைகளை அமைக்கின்ற சிப்காட் நிறுவனமே கழக ஆட்சியிலேதான் 1969 முதல் 1975 வரையிலே உள்ள அந்த இடைக் காலத்திலேதான் தொடங்கப்பட்டது. அதிலே அந்த சிப்காட்டின்படி, தூத்துக்குடியிலே ஸ்பிக் தொழிற்சாலை, இராணிப்பேட்டையிலே தொழில் வளாகங்கள், ஓசூரிலே தொழில் வளாகங்கள் இவை எல்லாம் 1969-லிருந்து 1975 வரையிலே தொடங்கப்பட்டன. State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu என்பதுதான் சிப்காட். அந்தக் காலகட்டத்திலேதான் சேலம் இரும்பு ஆலை கிடைத்தது என்பதையும் மறந்துவிடக் கூடாது.

1999 ஏப்ரல் 29] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

சேலம் இரும்பு ஆலை கிடைப்பதற்காக, அன்றைக்குப் பாராளுமன்றத்திலே இருந்த 24 கழக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் வாதிட்டோம், போரிட்டோம். அப்போது இந்திரா காந்தி அவர்கள் மைனாரிட்டி கவர்ன்மென்ட் என்ற நிலையிலே அந்த சர்க்கார் இருந்தபோது, 24 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறோம் இதுதான் நேரம் என்று பயன்படுத்திக்கொண்டு, இந்திரா காந்தியை நாங்கள் மிரட்டவில்லை; இந்திரா காந்தியிடத்திலே நாங்கள் மிரட்டியதெல்லாம் எங்களுக்குத் தொழிற்சாலை கொடுங்கள் என்பதற்காகத்தான்; இந்திரா காந்தியிடத்திலே நாங்கள் வாதாடினோம், போராடினோம். இன்னும் சொல்லப் போனால் அந்தத் திட்ட வரைவுக்காக முதலமைச்சர்களை எல்லாம் அழைத்து, இந்திரா காந்தி அவர்கள் பிரதமராகவும் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் துணைப் பிரதமராகவும் இருந்து நடத்திய அந்தக் கூட்டத்தில், அந்தத் திட்ட வரையை வாங்கிப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, “இதிலே சேலம் திட்டம் இல்லை. ஆகவே நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்” என்று நானும் அன்றைய நிதி அமைச்சராக இருந்த நண்பர் மதியழகனும் வெளிநடப்பே செய்தோம். அதற்கு அடுத்த ஒரு வாரத்திற்கெல்லாம் இந்திரா காந்தி அம்மையார் டில்லிக்கு என்னை வருமாறு தந்தி கொடுத்து அழைத்து, சேலம் தொழிற்சாலைக்கான அந்த ஆணையை வழங்கினார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இப்படி நாட்டுக்காக, மாநிலத்திற்காகத்தான் 24 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அன்றைக்குப் பயன்பட்டார்கள் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

இந்தக் காலகட்டத்திலேதான் ஆலங்குளம் சிமென்ட் தொழிற்சாலையும் அமைக்கப்பட்டது. இவைகளுக்கு எல்லாம் நாம் உருவாக்கிய சிப்காட் நிறுவனம் பெரும் பயனுள்ளதாக அமைந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1973 ஆம் ஆண்டில் இராணிப்பேட்டையில் 729 ஏக்கர் பரப்பு நிலம் இருந்தது. நாங்கள் பொறுப்புக்கு வந்தவுடன், அந்த இடம் ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே வாங்கிப்போடப்பட்ட இடம் என்றும், அது எதற்கும் பயன்படாத இடம், ஆகவே அதை விற்றுவிடலாம் என்றும் ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருந்தது. நானும் அன்றைய தொழில் அமைச்சர் மாதவனும் இராணிப்பேட்டைக்குச் சென்று அந்த இடத்தைப் பார்த்து, அப்போதுதான் சிப்காட்டை உருவாக்கி ஒரு வளாகத்தை இங்கு அமைத்தால் என்ன என்ற கேள்வி எழுப்பி, இராணிப்பேட்டையிலே அந்த வளாகத்தை அன்றைக்கு அமைத்தோம். அதிலே அந்த வளாகத்திலே 168 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் 107 புதிய தொழில்கள் தொடங்கப்பட்டன.

பிற்பகல் 1-00

அதற்கு அடுத்து 1974 ஆம் ஆண்டில் ஓசூரில் 1,236 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் இரண்டாவது தொழில் வளாகம் கழக அரசால் அமைக்கப்பட்டது. அதில் 500 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் 186 தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டன. இராணிப்பேட்டை, ஓசூர் ஆகிய இரண்டு தொழில் வளாகங்களிலும் தொடங்கப்பட்டுள்ள 293 தொழில்களில் ஏறத்தாழ 20 ஆயிரம் பேர் வேலைவாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

1989-க்குப் பிறகு, 1989 முதல் 1990 வரையிலே அமைந்த தொழிற்சாலைகளுடைய விவரங்களைப் பார்த்தால், 1989-90 இல்தான் 22 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் “ஏஷியன் பெயின்ட்ஸ்” என்ற தொழில் நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டது.

29 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் “டெலி கம்யூனிகேஷன்ஸ் கன்சல்டண்ட் இந்தியா லிமிடெட்” என்ற நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டது.

ஓசூரில் 140 கோடி ரூபாயில் “டைட்டானியம் டை ஆக்ஸைடு” தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது.

சிப்காட் துணையோடு கடலூரில் 20 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் மரவள்ளிக்கிழங்கிலிருந்து இரசாயனப் பொருட்கள் தயாரிக்கும் “உஸ்தா-தே-பயோடெக்” தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது.

6 கோடி ரூபாய் செலவில் “டான்டெக் அக்ரோ” தொழிற்சாலை கடலூரில் தொடங்கப்பட்டது.

40 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் கடலூரில் “டங்ஸ்டன் மெட்டல் பவுடர்” தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது.

மணலியில் 189 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் “தமிழ்நாடு பெட்ரோ புராடக்ட்ஸ்” தொழிற்சாலை 1988 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களிலே தொடங்கப்பட்டது. 1990 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களில் மணலியில் 81 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் “டி.பி. பெட்ரோ புராடக்ட்ஸ்” தொழிற்சாலை மற்றொன்று தொடங்கப்பட்டது.

மேலூருக்கு அருகில் நரசிங்கம்பட்டியில் ஏறத்தாழ 9 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் செயற்கை வைரம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை 1989 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது.

1999 ஏப்ரல் 29] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், வாலிநோக்கத்தில் 10.40 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் “தமிழ்நாடு மக்னீசியம் மற்றும் மெரின் இரசாயனத் தொழிற்சாலை” தொடங்கப்பட்டது.

கடலூரில் 29.50 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் “தமிழ்நாடு புளோரின் மற்றும் சல்பைடு கெமிக்கல் தொழிற்சாலை” 1989 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது.

ஓசூரில் 184 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் “டைட்டான்” கைக்கடிகார உறுப்புகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது.

அதற்குப் பிறகு 1991-லிருந்து 1996 வரை, 5 ஆண்டுகாலத்தில் அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் 21 தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டன. அதற்கான மொத்த முதலீடு 1,125 கோடி ரூபாய். அதன்மூலம் நேரடி வேலைவாய்ப்பு 4,230 பேருக்கு. தி.மு.க. ஆட்சியில் இந்த மூன்று ஆண்டு காலத்தில் உற்பத்தி தொடங்கியுள்ள தொழிற்சாலைகளுடைய எண்ணிக்கை 28. 5 ஆண்டு காலத்திலே 21, மூன்று ஆண்டு காலத்திலே 28. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அப்போது 5 ஆண்டு காலத்திலே மொத்த முதலீடு 1,125 கோடி ரூபாய். இப்போது மூன்று ஆண்டு காலத்திலே மொத்த முதலீடு 6,067 கோடி ரூபாய். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அப்போது நேரடி வேலைவாய்ப்பு, அந்த 5 ஆண்டு காலத்திலே 4,230 பேர். இப்போது மூன்று ஆண்டு காலத்திலே 9,626 பேர். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

இஃதன்னியில் ஏறத்தாழ உற்பத்திப் பணி தொடங்கக்கூடிய சூழ்நிலையிலே உள்ள தொழிற்சாலைகள் இந்தக் குறிப்பிட்ட 28 அன்னியில் மேலும் 28 தொழிற்சாலைகள். அதற்கு முதலீடு 22,946 கோடி ரூபாய். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதன்மூலமாக வேலைவாய்ப்பு பெற இருப்போர் 11 ஆயிரம் பேர். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

1996 முதல் 1999 வரை தமிழ்நாட்டிலே தொடங்கப்பட்ட புதிய தொழிற்சாலைகள், காஞ்சிபுரம் செல்கின்ற வழியிலே இருங்காட்டுக் கோட்டையில் 1,829 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, தொழில் வளாகத்திற்காக, பல தொழில்களைத் தொடங்க வேண்டும் என்பதற்காக, இந்த மூன்று ஆண்டு காலத்தில்.

2,450 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் “ஹுண்டாய் மோட்டார் இந்தியா லிமிடெட்” நிறுவனத்தினுடைய கார் தொழிற்சாலை.

320 கோடி ரூபாய் செலவில் திருவள்ளூரில் “மிட்சுபிஷி லேன்சர்” கார் தொழிற்சாலை.

1,700 கோடி ரூபாய் செலவில் மறைமலை நகரில் அமைக்கப்பட்ட “போர்டு மோட்டார்ஸ்” நிறுவனத்தினுடைய கார் தொழிற்சாலை.

40 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் “இல்ஜின் இன்டஸ்ட்ரியல்” நிறுவனத்தின் ஆட்டோமொபைல் கார் உதிரிப் பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

23 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் “டைனமாடிக் குரூப் கம்பெனிகள்” நிறுவனத்தின் ஆட்டோமொபைல் கார் உதிரிப் பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

பிற்பகல் 1-05

44 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் போஸ் ஹூண்டாய் ஸ்டீல் மேனுபாக்சரிங் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் காயில் சென்டர் (Coil centre) தொழிற்சாலை.

27 கோடி ரூபாய் செலவில் மறைமலை நகரில் வாலியோ பிரிக்ஷன் மெட்டீரியல்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் நான்-ஆஸ்பெஸ்டாஸ் பிரிக்ஷன் மெட்டீரியல்ஸ் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை; காரின் உதிரிப் பாகங்கள் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை.

30 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் மேண்டோ பிரேக் சிஸ்டம்ஸ் இந்தியா லிமிடெட் நிறுவனத்தின் ஹைட்ராலிக் பிரேக்கிங் சிஸ்டம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

59 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் மட்சுஷிடா ஏர்கண்டிஷனிங் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் ஏர்கண்டிஷனர்ஸ் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை. அறைகளுக்கு வைக்கக்கூடிய ஏர்கண்டிஷன் இயந்திரங்களைத் தயாரிக்கக்கூடிய தொழிற்சாலை.

8.6 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் லுமெக்ஸ் சாம்லிப் இந்தியா லிமிடெட் நிறுவனத்தின் ஆட்டோமோடிவ் லைட்ஸ் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

1999 ஏப்ரல் 29] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

45 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் ஜே.பி.எம். சங்ஷு லிமிடெட் நிறுவனத்தின் தகடு உலோகப் பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

17 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் ஜே.கே.எம். டேரியம் ஆட்டோமோட்டிவ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் உதிரிப் பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

9 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் பி.எச்.சி. மேனுபேக்சரிங் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் கார் கதவுகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

43 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் டோங்கி விஷன் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் உலோகத் தகடு பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

9 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் ஷார்தா மோட்டார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் கார் எக்சாஸ்ட் (Car Exhaust) தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

5 கோடி ரூபாய் செலவில் ஓசூரில் ப்ரூமிங் மெடோஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் மலர் வளர்க்கும் தொழிற்சாலை; அதாவது வெளிநாடுகளுக்கு மலரை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான தொழிற்சாலை.

41 கோடி ரூபாய் செலவில் ஈரோடு அருகிலே உள்ள சோளங்கபாளையத்தில் S.K.M. Egg Products Limited நிறுவனத்தின் முட்டை பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை; அதைத்தான் மயில்சாமி கவுண்டர் ஆரம்பித்தார்; அந்தத் தொடக்க விழாவில் அவர் தன் சாதிப் பட்டத்தை விட்டார். இனிமேல் நான் மயில்சாமி கவுண்டர் அல்ல; சாமியையும் விட்டு விடுகிறேன்; மயிலானந்தம் என்று தன்னுடைய பெயரை அன்றைக்கு மாற்றிக் கொண்டார். அந்த முட்டை பதனிடும் தொழிற்சாலை 41 கோடி ரூபாய் செலவில் தொடங்கப்பட்டது.

5 கோடி ரூபாய் செலவில் காஞ்சிபுரம் அருகில் உள்ள செட்டிப்பாளையத்தில் பாரத் டெக்ஸ் பேஷன்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் ஆடைகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

300 கோடி ரூபாய் செலவில் கும்மிடிப்பூண்டியில் தாப்பர் போண்ட் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் நைலான் இழை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை. இதுகூட கடந்த ஆட்சிக் காலத்திலே தொடங்குவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பல பிரச்சினைகளுக்கு இடையே, பிறகு இந்த ஆட்சிக் காலத்திலேதான் அந்தத் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது.

27 கோடி ரூபாய் செலவில் தாம்பரம் ஏற்றுமதி வளாகத்தில் ஆசியன் லைட்டிங் நிறுவனத்தின் உலோகக் குழல் விளக்கு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

4.5 கோடி ரூபாய் செலவில் கரூர் அருகிலே உள்ள அப்பர்பாளையத்தில் கரூர் யார்ன் லிங்க்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் நூல்ஆடை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

10 கோடி ரூபாய் செலவில் ஓசூரில் டாரஸ் நாவல்டீஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் டோலமைட், ஸ்டோன்வேர் பொருள்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

21 கோடி ரூபாய் செலவில் திருப்போரூரில் ஸ்ரீராம் ஆட்டோ காம்ப்னொன்டீஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் ஆட்டோமொபைல் உதிரிப்பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

11 கோடி ரூபாய் செலவில் சென்னைக்கருகில் உள்ள மணலியில் ரமணசேகர் ஸ்டீல்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் உலோகச் சுருள்களைத் தகடாக மாற்றும் தொழிற்சாலை.

12 கோடி ரூபாய் செலவில் கோயம்புத்தூரில் இன்சில் இண்டஸ்ட்ரியல் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் தொழிற்சாலை.

33 கோடி ரூபாய் செலவில் புழல் கிராமத்தில் செம்பவாங்-ஸ்ரீராம் நிறுவனம், சிங்கப்பூர் நிறுவனம் இது, இதன் பொருள் விநியோகத் தொழிற்சாலை.

500 கோடி ரூபாய் செலவில் சேலத்தில் சிஸ்கால் நிறுவனத்தின் எஃகுத் தொழிற்சாலை. அண்மையிலே திறந்து வைக்கப்பட்டது. நான்கூட திறப்பு விழாவில் கலந்துக்கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டது.

1999 ஏப்ரல் 29] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

756 கோடி ரூபாய் செலவில் சென்னை பேசின் பிரிட்டில் ஜி.எம்.ஆர். வாசவி நிறுவனத்தின் மின் திட்டம்.

மொத்த முதலீடு ரூபாய் 6,067 கோடி. இதில் நேரடியாக வேலை வாய்ப்பு 9,626 பேருக்கு; மறைமுகமான வேலை வாய்ப்பு 18 ஆயிரம் பேருக்குக் கிடைக்கும் என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

இஃதன்னியில் இப்போது வேலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற தொழில்கள்—அவை எவை என்று பார்த்தால், 450 கோடி ரூபாய் செலவில் திருப்பெரும்புதூரில் செயிண்ட் கோபைன் நிறுவனத்தின் மிதவைக் கண்ணாடி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை அதனுடைய வேலை முக்கால் பகுதி முடிந்துவிட்டது. நேற்று கூட நான் சமத்துவபுரம் திறப்பு விழாவிற்காக காஞ்சிபுரம் அருகே சென்றபோது அந்தத் தொழிற்சாலை வெகு வேகமாக தன்னுடைய பணிகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டு இருப்பதைக் காண நேரிட்டது.

பிற்பகல் 1-10

நீங்கள் யாராவது ஒரு முறை பெங்களூர் சாலையிலே காஞ்சிபுரம் வழியாகச் செல்லும்போது பார்த்தால், வழியின் இரண்டு புறமும் தொழிற்சாலை மயமாக இருப்பதைக் காண முடியும். அதுவும் ஹூண்டாய் தொழிற்சாலையைப் பார்த்தால் எவ்வளவு நீளத்திற்கு அது கட்டப்பட்டுள்ளது என்பதையும், அதைத் தொடர்ந்து அடுத்துள்ள இந்தக் கண்ணாடி தொழிற்சாலை எந்த அளவுக்கு, எவ்வளவு ரம்மியமாகக் காட்சியளிக்கிறது என்பதையும் காண முடியும். திரு. சொக்கர் போன்றவர்கள், தொழிலிலே அக்கறை உள்ளவர்கள் போய் இதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சொக்கரை அழைப்பதால் எதிர்க்கட்சித் தலைவரை அழைக்கவில்லை என்று அர்த்தம் அல்ல. எல்லோரும் போய்ப் பார்த்து, நீங்கள் அந்த உண்மையை உணர வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அவ்வளவு அற்புதமாக இருக்கிறது.

50 கோடி ரூபாய் செலவிலே இருங்காட்டுக்கோட்டையில் மார்க்யூப் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் பேப்பர் போர்டு மிஷினரி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

44 கோடி ரூபாய் செலவிலே இருங்காட்டுக்கோட்டையில் கோவேமா உட்பிளாஸ்ட் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் ரிஜிட் பி.வி.சி. பலகை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

5 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் ஆட்டோலெக் இண்டஸ்ட்ரீஸ் நிறுவனத்தின் நீர் மற்றும் எண்ணெய் பம்பு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

30 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் ரெனால்ட்ஸ் பென் இந்தியா லிமிடெட் நிறுவனத்தின் பால்பாயின்ட் பேனாக்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

15 கோடி ரூபாய் செலவில் திருபெரும்புதூரில் இன்வால் (மெடிக்கல்) இந்தியா லிமிடெட் நிறுவனத்தின் குருதிப் பைகள் (Blood bags) தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

20 கோடி ரூபாய் செலவில் ஓசூரில் டான்ப்ளோரா இன்ப்ரா ஸ்ட்ரக்சர் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் தொழில் வளாகம்.

6 கோடி ரூபாய் செலவில் Bio-technology Part for women, சென்னையில் மகளிருக்கான உயிர் தொழில் நுட்பப் பூங்கா.

210 கோடி ரூபாய் செலவிலே செங்கல்பட்டில் மகேந்திரா இண்டஸ்ட்ரியல் பார்க் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் ஆட்டோ உதிரிப்பாகங்களுக்கான தொழில் வளாகம்.

27.7 கோடி ரூபாய் செலவில் சென்னையில் மெடிடெக் ப்ராடக்ட்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் தொழிற்சாலை.

5.6 கோடி ரூபாய் செலவில் சென்னையில் இண்டியன் அண்டு நேச்சுரல் மெடிக்கல் ப்ராடெக்ட்ஸ் லிமிடெட் தொழிற்சாலை.

24 கோடி ரூபாய் செலவில் மறைமலை நகரில் ஆப்டிகல் பைப் கேபிள் ப்ராஜெக்ட் தொழிற்சாலை.

320 கோடி ரூபாய் செலவில் தரமணியில் டைல் பார்க் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் தொழில் வளாகம்.

3,200 கோடி ரூபாய் செலவில் கடலூரில் பென்னார் ரிபைனரீஸ் நிறுவனத்தின் எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலை. இப்போது விரைவிலே அதற்கு அடிக்கல் நாட்டப்பட இருக்கிறது. 2001 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திற்குள்ளாக அது முடிவடையும் என்கின்ற உறுதியோடு அடிக்கல் நாட்டப்பட இருக்கிறது. 3,200 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள தொழிற்சாலை.

வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

1999 ஏப்ரல் 29] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

142.65 கோடி ரூபாய் செலவில் சேலத்தில் சிஸ்கால் நிறுவனத்தின் மெட்டல் கோக் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

44.78 கோடி ரூபாய் செலவில் தரமணியில் கலாடா ரிம்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் அலுமினியத் தொழிற்சாலை.

200 கோடி ரூபாய் செலவில் தரமணியில் வான் ஓம்மரன் டேங்க் டெர்மினல் நிறுவனத்தின் கெமிக்கல் சேமிப்பு டேங்க் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

எண்ணூரில் 2,000 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி செய்யும் எல்.என்.ஜி. எரிவாயு மின்திட்டம். இப்போது பிரச்சினை எழுப்பப்பட்ட அந்தத் திட்டம்.

ஜெயங்கொண்டத்தில் 4,000 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் ஆண்டுக்கு 4 மில்லியன் டன் நிலக்கரியை வெட்டி எடுத்து, 500 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி செய்யும் அனல் மின் திட்டம். அதற்கான நிலம் கையகப்படுத்துகின்ற பணி வெகுவேகமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நாள்தோறும் 4.5 கோப்புகளிலாவது, நிலம் கையகப்படுத்துகின்ற கோப்புகளிலே நான் கையெழுத்திட்டுக் கொண்டே வருகிறேன். அந்த அளவுக்கு வெகுவேகமாக நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இது மொத்த முதலீடு, நான் இப்போது படித்தது. மீதமுள்ள 28 இனங்களுக்கான மொத்த முதலீடு 22,946 கோடி ரூபாய். நேரடி வேலைவாய்ப்பு 11,000 பேருக்கு. மறைமுக வேலைவாய்ப்பு 1½ இலட்சம் பேருக்கு (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்ற இந்த மிக மகிழ்ச்சியான செய்தியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழில் முதலீட்டில் தமிழகம் முதலிடத்தில் இருப்பதாக நம்முடைய திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களும், திரு. ரங்கநாதன் அவர்களும் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். மற்றும் ஆளுங்கட்சி சார்பிலே பேசிய மற்ற உறுப்பினர்களும் பேசும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நானே சொல்லி, கை தட்டல் வாங்க வேண்டுமென்று இருந்தேன். ஆனால் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைக் குறிப்பிலேயே அதை அவர்கள் வெளியிட்டுவிட்ட காரணத்தால், அதை எல்லோருமே படித்து பேசியிருக்கிறீர்கள். தொழில் வளர்ச்சி குறித்து நான் 23-2-1999 அன்று ஆளுநர் உரைமீது நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது பதிலளித்து உரையாற்றியபோது, மே 1996-ல் தொழில் நிறுவனங்களில் செய்யப்பட்டிருந்த முதலீடுகள் அடிப்படையில் தமிழகம் அகில

இந்தியாவில் தொழில் வளர்ச்சியில் ஐந்தாம் இடத்திலிருந்தது என்றும், 1996-ல் கழக அரசு மீண்டும் அமைந்து தொழில் வளர்ச்சிக்கு அளித்து வரும் ஊக்கம் காரணமாக, 1999 சனவரி நிலையில் முதலீடுகள் அடிப்படையில் தமிழகம் தொழில் வளர்ச்சியில் இரண்டாம் இடத்திற்கு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டு, அதற்குரிய புள்ளி விவரங்களையும் இந்த அவையிலே நான் தெரிவித்தேன்.

பிற்பகல் 1-15

அண்மையில் 1991 மே மாதத்திலிருந்து 1999 சனவரி மாதம் வரை இந்திய மாநிலங்களில் செய்யப்பட்டுள்ள முதலீடுகளை எல்லாம் தொகுத்து, 1999 ஏப்ரல் மாதத்தில் இந்தியப் பொருளாதார்க் கண்காணிப்பு மையம் (Centre for Monitoring Indian Economy-C.M.I.E.) அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கை விவரங்களின்படி தமிழ்நாடு தொழில் முதலீடுகளின் அடிப்படையில் முதல் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்பதை மனமகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதனுடைய விவரம் என்ன என்பதைச் சொல்லவேண்டும். திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, அகில இந்தியாவில் மொத்த தொழில் முதலீடு ஒதுக்கீடு 1999 சனவரி வரையில் 13,15,017 கோடி. 13 இலட்சம் கோடி. அந்த 13 இலட்சம் கோடியில் ஆந்திராவினுடைய பங்கு. அவர்கள் அங்கே செய்துள்ள முதலீடு 1,06,364 கோடி, 8.09% கர்நாடகத்தில் 1,07,703 கோடி, 8.19% ஒரிஸ்ஸாவில் 1,14,033 கோடி, 8.67% குஜராத்தில் 1,46,703 கோடி, 11.16% மராட்டியத்தில் 1,51,058 கோடி, 11.49%. தமிழ்நாடு 1,51,187 கோடி, 11.50% (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) குதிரைப் பந்தயத்தில் மூக்கை நீட்டுகிற மாதிரி நீட்டி, முதலிடத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு மராட்டியம் நம்மைவிட .02% அதிகமாக இருந்தது. இப்பொழுது நாம் மராட்டியத்தைவிட .01% அதிகமாக இருக்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆக, இந்தக் கயிறு இழுக்கும் போட்டி மாதிரி, ஒரு பெரிய சவாலாக மராட்டியமும், தமிழகமும் இன்றைக்கு இருக்கின்றன. முதலிடத்தில் இன்றைக்கு நாம் வந்திருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

முதலீட்டில் மாத்திரமல்லாமல், ஏற்றுமதித் தொழிலிலும்கூட நாம் எந்த இடத்தில் இருக்கின்றோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். 'Economic Times' என்ற பத்திரிகையை உங்களுக்கு தெரியும். புகழ்பெற்ற பொருளாதார ஏடு. அது நேற்றையதினம், 28-4-1999-ல் எழுதியிருக்கிறது.

1999 ஏப்ரல் 29] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

“Tamil Nadu followed closely by Gujarat has taken the lead in terms of the number of 100 per cent export oriented units set up since liberalisation, displacing Maharashtra the traditional leader amongst the industrially developed States.”

தாராளமயமாக்கப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்குப் பின், 100 விழுக்காடு ஏற்றுமதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தொழில் நிறுவனங்களை நிறுவுவதில் தமிழகம் முதல் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) குஜராத் அதற்கு அடுத்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இதன் மூலம் தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னேற்றம் அடைந்த மாநிலங்கள் வரிசையில் பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து முதல் இடத்தில் இருந்து வந்த மராட்டிய மாநிலத்தை தமிழகம் தற்பொழுது முந்தியுள்ளது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

இன்னும் அந்த ஏடு, ‘Economic Times’ எழுதுகிறது. “The State-wise distribution of 100 per cent export oriented units since liberalisation indicates that Tamil Nadu has taken the lead in terms of the number of units set up.”

(தாராளமயமாக்கப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்குப் பின், 100 விழுக்காடு ஏற்றுமதி அடிப்படையில் தொடங்கப்பட்ட தொழில் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கையை மாநில வாரியாகக் கணக்கிட்டதில் தமிழகம்தான் தலைமை இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.) (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மேலும் அந்த ஏடு எழுதுகிறது. “As against 3,503, cent per cent EOUS which have come up country-wide, since liberalisation, one sixth have been in Tamil Nadu, followed by Maharashtra, Gujarat, Andhra Pradesh and Karnataka.”

பிற்பகல் 1-20

பொருளாதாரம் தாராளமயமாக்கப்பட்ட பின் அகில இந்திய அளவில் தொடங்கப்பட்ட 100 விழுக்காடு ஏற்றுமதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட 3,503 தொழில்களில் ஆறில் ஒரு பங்கு தொழில்கள், அதாவது 584 தொழில்கள் தமிழகத்திலே தொடங்கப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தை அடுத்து மராட்டியம், குஜராத், ஆந்திரா, கர்நாடகா ஆகிய மாநிலங்கள் வருகின்றன என்று ‘எக்னாமிக் டைம்ஸ்’ குறித்துக் காட்டுகிறது. அதுமாத்திரம் அல்ல, மேலும் இன்னொரு ஆதாரம். அகில இந்திய அளவில் கடன் வைப்புத்

தொகை விகிதாச்சாரம் பற்றி Times of India எழுதுகிறது, கடன் வைப்புத் தொகையில் நாம் முதலிடத்தில் இருக்கிறோம் என்றும் Times of India எழுதுகிறது.

“The States of Tamil Nadu, Andhra Pradesh, Maharashtra and Manipur have recorded the highest credit-deposit ratio (CDR) in the country, according to the latest data available”-

அண்மையில் கிடைத்த புள்ளிவிவரப்படி தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, மகாராஷ்டிரா மற்றும் மணிப்பூர் மாநிலங்கள் நாட்டிலேயே கடன் தொகை வைப்புத் தொகை விகிதாச்சாரத்தில் (Credit-deposit Ratio) உயர் நிலையில் உள்ளதாகத் தெரியவந்துள்ளது.

Against all-India average CDR of 55.5 per cent of all scheduled Commercial Banks (as on the last Friday of December 1997), Tamil Nadu's CDR was an astounding 92.3 per cent.

1997-ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் மாதம், கடைசி வெள்ளிக்கிழமை நிலவரப்படி அனைத்து வர்த்தக வங்கிகளின் ஒட்டுமொத்த அனைத்திந்திய சராசரி கடன் தொகை வைப்புத் தொகை விகிதாச்சாரம் 55.5 சதவிகிதம் என்றால், தமிழகத்திலே அப்போதைய விகிதாச்சாரம் 92.3 சதவிகிதம் என்கின்ற வியப்புக்குரிய செய்தி கிடைக்கிறது என்று அந்த ஏடு எழுதிக்காட்டுகிறது.

Andhra Pradesh recorded the second highest CDR of 74.2 per cent followed by Maharashtra's 68.7 per cent and Manipur's 59 per cent. The National Capital Territory (NCT) of Delhi registered a CDR of 70.9 per cent, close to the Union Territory of Chandigarh's 69.1 per cent.

அதற்கடுத்து, ஆந்திர மாநிலம் 74.2 சதவிகிதம் பெற்று இரண்டாம் நிலையிலும், அதைத் தொடர்ந்து மராட்டிய மாநிலம் 68.7 சதவிகிதம் பெற்றுள்ளது; மணிப்பூர் 59 சதவிகிதம் பெற்றுள்ளது என்று குறிப்பிடுகிறது.

சி.டி.ஆர். என்பது வங்கிகள் கடன் வழங்குவதை அதிகரித்துக் கொள்வது என்பதாகும். அது அதன் திறமையைப் பொறுத்துள்ளது. அதே சமயம் அந்த வங்கிகளின் உள்கட்டமைப்பு, அந்தப் பகுதியில் கடன் வசூல் செய்யும் திறன், முதலீட்டிற்காக உதவும் தன்மை, வங்கிக் கடன் வசூல் செய்ய போதுமான வசதிகள் ஆகிய அனைத்தையும் சார்ந்தும் அது இருக்கும். அதுதான் சி.டி.ஆர்.

1999 ஏப்ரல் 29] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

என்பதற்கும். அதிலும் நாம் தலைமை இடத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை இந்தப் புள்ளிவிவரம் விளக்குகிறது.

18-12-1998 நாளிட்ட 'எகனாமிக் டைம்ஸ்' பத்திரிகையில் இலண்டன் மாநகரத்தைச் சேர்ந்த சர்வதேச ரியல் எஸ்டேட்ஸ் (International Real Estates) என்னும் நிறுவனத்தின் ஆலோசகர் ஜோன்ஸ் லாங்க் ஊட்டன் (Jones Long Wooten) சொல்லியிருக்கிறார். "Chennai - சென்னை என்றே சொல்லியிருக்கிறார் பாருங்கள். நாம்தான் இன்னும் 'மெட்ராஸ்' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம்—"Chennai has distinct strength over other Cities for attracting investments."

அதாவது, முதலீடுகளை ஈர்ப்பதில் இந்தியாவிலே பல நகரங்களைவிட சென்னை சிறப்பான வளங்களைப் பெற்று முன்னணி இடம் பெற்றுள்ளது என்று ஜோன்ஸ் லாங்க் ஊட்டன் பாராட்டி உள்ளார்.

விகடன் பத்திரிகையில் 13-9-1998-ல் ஒரு தலையங்கம். "தீர்க்கதரிசனத்துடன், நாளைச் சவால்களுக்கு நாட்டைத் தயார்படுத்துவதுதான் ஆளுவோரின் இலட்சியமாகவும் கடமையாகவும் இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் தமிழக முதல்வர் கருணாநிதி நடத்திய தகவல் தொழில்நுட்ப தொழிலதிபர்கள் கூட்டம் மிகவும் முக்கியமானது. விப்ரோ, பெண்டாஃபோர், டாடா கன்சல்டன்சி போன்ற ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட நிறுவனங்களிலிருந்து முன்னணித் தொழிலதிபர்கள் இக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். தகவல் தொழில்நுட்பம் வளர்ந்தால்தான் மற்ற தொழில்களும் நன்கு வளரமுடியும் என்பதை அரசு உணர்ந்து காரியத்தில் இறங்கியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது" என்று விகடன் பத்திரிகை தலையங்கம் மூலமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

இந்தத் தகவல் தொழில் நுட்ப மைத்த்தை இந்த அரசு தமிழகத்தில் விரிவாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக எடுத்துள்ள முயற்சிகளைப் பற்றி எல்லாம் பலமுறை இந்த அவையிலே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். எழுபதுகளிலே வெறும் கருத்துப் படிவமாக மாத்திரமே கருதப்பட்டிருந்த தகவல் தொழில் நுட்பம் இன்றைக்கு எங்கும் நிறைந்த பொருளாக ஆகிவிட்டது என்பதை அவை உறுப்பினர்கள் மிக நன்கு அறிவீர்கள். தொழில் வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு பிரிவும் தகவல் தொழில் நுட்பத்தால் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. உலகப் பொருளாதாரத்தோடு இணைந்துவிட்ட ஒன்றாகத் தகவல் தொழில்

நுட்பம் உருவாகி வருகிறது. தகவல் தொழில் நுட்பம் இல்லாத எந்தத் தொழிலும் முன்னேற்றம் அடையாத பழைய தொழிலாகவே இப்பொழுது கருதப்படுகிறது.

பிற்பகல் 1-25

21 ஆம் நூற்றாண்டில் உலகப் பொருளாதாரத்தின் உந்து சக்தியாக தகவல் தொழில் நுட்பம் விளங்கப்போகிறது என்பதை நாம் அறிந்து வைத்துள்ளோம். அதனால்தான், தகவல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக்காகவும், அதன் பயன்கள் கிராமப் பகுதிகளிலும் ஊடுருவி, சாமானியர்களுக்கும் சென்றடைய வேண்டும் என்பதற்காகவும், அரசு தொலைநோக்குப் பார்வையோடு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றது.

தமிழ்நாட்டிலே ஆண்டுதோறும் படித்து வெளியே வரும் 23 ஆயிரம் பொறியியல் பட்டதாரிகளில், 13 ஆயிரம் பட்டதாரிகளுக்கு மேலாக தகவல் தொழில் நுட்பம் மற்றும் அதன் தொடர்பான கல்வியைப் பெற்று இப்பொழுது வெளியே வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் அதிக எண்ணிக்கையிலான மென்பொருள் பொறியியல் வல்லுநர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இன்றைய அளவில் தமிழகத்தில் 22 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேலாக மென்பொருளை வாழ்க்கைத் தொழிலாக - Software Professionals - கொண்டிருக்கிறார்கள்;

தகவல் தொழில் நுட்பத்திற்கென்றே, சென்னை தலைமைச் செயலகத்தில் தனியாக ஒரு துறை, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி ஒருவர் தலைமையின்கீழ் 5-10-1998 முதல் உருவாக்கப்பட்டு இயங்கி வருகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் தகவல் தொழில் நுட்பம் வேகமாக வளர்ச்சி அடையவும், அதற்கான அணுகுமுறைகளை உருவாக்கிச் செயல்படுத்தவும், முதலமைச்சர் தலைமையிலே I.T. Task Force ஒன்று உருவாக்கப்பட்டதையும் உறுப்பினர்கள் அறிவீர்கள்.

அரசு தகவல் தொழில் நுட்பத்திற்கென்று, தனியே கொள்கை (I.T. Policy) ஒன்றை உருவாக்கி அறிவித்துள்ளது. இக்கொள்கை, தகவல் தொழில் நுட்பத் தொழில் முனைவோர்களிடையே நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது.

1999 ஏப்ரல் 29] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பழைய மாமல்லபுரம் சாலையில் சிறுசேரி என்ற இடத்தில் 1,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் மிகப்பெரிய வன்பொருள் (hardware) மற்றும் மென்பொருள் (Software) வளர்ச்சிக்கு பன்னாட்டுத் தரத்தில் தகவல் தொழில் நுட்பப் பூங்கா ஒன்றை சிப்காட் நிறுவனம் உருவாக்கிக் கொண்டு வருகின்றது. சென்னையில் தரமணியிலிருந்து பழைய மாமல்லபுரம் சாலை வரையிலான பகுதி, தகவல் தொழில் நுட்ப நெடுஞ்சாலையாக (I.T. Super Highway) விரைந்து முன்னேறி வருகின்றது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் சோழிங்கநல்லூரில் டாடா கன்சல்டன்சி சர்வீசஸ் என்னும் நிறுவனம், ஆசியாவின் மிகப் பெரிய மென்பொருள் மையத்தைத் தொடங்கியுள்ளது. அதைத் தொடர்ந்து மற்ற மிகப் பெரிய நிறுவனங்களான விப்ரோ, இன்போசிஸ் மற்றும் பொலாரிஸ் ஆகியவை தங்களது மையங்களை அந்தப் பகுதியிலே நிறுவி வருகின்றன.

“வோர்ட்ட்டெல்” நிறுவனத்தோடு தொடர்பு கொண்டு நாம் ஆற்ற இருக்கின்ற அந்த அரும்பணியின் மூலமாக இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தமிழகம் முழுவதும் கிடைக்கும் என்று ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அது, எந்த நிறுவனத்தின் சார்பாக இருந்தாலும்கூட, அதை விரைவுபடுத்தி, இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பேர் வேலைவாய்ப்பு பெறுவதையும், தமிழகம் முழுவதும் இணைய மயமாக ஆகின்ற அந்த விஞ்ஞானப் புதுமையையும் இந்த அரசு உங்கள் ஆதரவோடு செய்து காட்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

கணினிப் பயன்பாடுகளில் உலக அளவில் போதுமான தமிழ் குறியீடுகள் இல்லாத குறையைப் போக்குவதற்காகத்தான் “தமிழ்நெட் 1999” என்ற ஒரு மாநாட்டை நாம் நடத்தினோம். அதிலே உலகத்தின் பல பகுதிகளிலேயிருந்து பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தார்கள். அரிய கருத்துக்களையெல்லாம் வழங்கினார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காக அரும்பாடுபட்டு அந்த மாநாட்டிலே தமிழ் வடிவமைப்புகள் எப்படி வெளியிடப்பட வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானித்து, அவைகளெல்லாம் இன்னும் இரண்டொரு மாதங்களிலே — அந்த வடிவமைப்புகள், அந்த இணையத்திற்கான வடிவமைப்புகள் — வெளியிடப்பட இருக்கின்றன. அதற்கு அமெரிக்காவிலுள்ள யூனிகோட் கன்சோர்டியம் என்னும் மையத்தில் தமிழ்நாடு ஒரு கூட்டு அங்கத்தினராகத் தன்னைப் பதிவு செய்து

கொண்டுள்ளது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தியாவிலேயே தமிழ் மாநிலம் மாத்திரம்தான் இப்படி அந்த யூனிகோட் கன்சோர்டியத்தோடு தன்னைப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிற ஒரேயொரு மாநிலம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

ஜூலை மாதத்தில் முடிவான தமிழ் வடிவமைப்புகள் வெளியிடப்பட்டவுடன், யூனிகோடிற்கு ஏற்கெனவே இருக்கும் தமிழ் வடிவமைப்புகளை மாற்றி அமைப்பதற்குரிய செயற்குறிப்புகளை அரசு அனுப்பி வைக்கும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிறகு Tamil Virtual University ஒன்றை அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த முயற்சிகள் எல்லாம் செயல்முறைக்கு வரும்போது இணையம் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பப் பயன்கள் அனைத்தும் தமிழகம் மாத்திரமல்லாமல் உலகம் முழுவதுமுள்ள தமிழ் மக்கள் அனைவரையும் சென்றடையும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாநிலம் முழுவதுமுள்ள 1,200 மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் 11 மற்றும் 12 ஆம் வகுப்புகளில் கணினிப் பயிற்சி பெறவும், ஒவ்வொரு வகுப்பிலும், ஒவ்வொரு பள்ளியிலிருந்தும் 40 மாணவர்கள் வீதம் 1,200 பள்ளிகளில் ஆண்டு முடிவில் சற்றொப்ப 48,000 மாணவர்கள் கணினி பயின்றவர்களாக வெளியேறுவார்கள், வெளியே வருவார்கள் என்பதையும் எடுத்துக்கூறி, அதற்காக ஒப்பந்தப்புள்ளி கோரப்பட்டது.

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: அதிலே வந்த இடைக்காலத் தடையை இந்த அவை அறியும். ஆனால் அன்றைக்கு இந்த அவையிலே நான் நடந்துகொண்டதன் காரணமாக மாத்திரமல்ல, உண்மையின் காரணமாகவும், நீதியின் காரணமாகவும் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பில் நீதிபதி சொல்லியிருக்கிறார், “மனுதாரருடைய நலனுக்காக - (அதாவது எதிர்த்து வழக்குப் போட்டார்களே, அந்த மனுதாரருடைய நலனுக்காக), இந்தத் திட்டத்தைத் தள்ளி வைக்க முடியாது. அரசின் இந்தப் பொன்னான நோக்கத்தால் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 48,000 மாணவர்கள் பயிற்சி பெறுவார்கள் என்பதை இந்த நீதிமன்றம்

1999 ஏப்ரல் 29] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பாராட்டுகிறது. தமிழக அரசின்மீது இந்த நீதிமன்றம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இதெல்லாம் பெருந்தன்மைக்குக் கிடைக்கின்ற பரிசுகள். தமிழக அரசின்மீது நீதிமன்றம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றது. சமூக நீதிக் காவலனாகப் பாடுபடும் அரசு, கிராமப்புற மற்றும் நடுத்தர மக்களிடையே படித்து வந்தவர்கள் நலனில் கவனம் கொள்ளும் என்று நம்பிக்கை கொள்கிறது” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் நினைவுபடுத்துகிறேன்.

பல நல்ல விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் இதையும் சொல்ல வேண்டித்தான் இருக்கிறது. காரணம் திரு. ரங்கநாதன் ஆரம்பித்து வைத்துவிட்டார். அதனால் இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கடந்த காலத்திலே தொழில் துறையிலே ஏற்பட்ட பல பின்னடைவுகள், சில முறைகேடுகள் இவைகளைப் பற்றி ஒருமுறை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள, பலமுறை சொல்லியிருந்தாலும்கூட, மனிதனுக்கு மறதி அதிகம். மறந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக நீங்களும் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள, நானும் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எல்லோரும் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள, பொதுமக்களும் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள இதை நான் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

கிராளைட் குத்தகை விடுவதிலே ஏற்பட்டது சம்பந்தமாக ஒரு வழக்கு. ஏற்கெனவே இந்த அரசு கிராளைட் குத்தகையிலே உள்ள ஊழல்களுக்காக தனி நீதிமன்றத்திலே வழக்கு தொடுத்திருக்கிறது. அந்த வழக்கிற்கான விசாரணைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கிடையிலே, அந்த வழக்கிலே குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட முன்னாள் தொழில் துறை அமைச்சர் உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அந்த வழக்கையே quash செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு மனு கொடுத்தார். அந்த மனுவை விசாரித்த பிறகு, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி என்ன தீர்ப்பு அளித்தார் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட நான் விரும்புகின்றேன். அந்த ஆணை எப்படிப் பிறப்பிக்கப்பட்டது? எந்த ஆணையின் அடிப்படையில் அந்தத் தவறு நடைபெற்றது? 39 என்கிற ஒரு விதி. அரசாணை எண் 97, தொழில் துறை, நாள் 8-3-1993 மூலம் முந்தைய அரசு தமிழ்நாடு சிறு கனிம விதிகளில், விதி 39 என்ற புது விதியை ஏற்படுத்தி, குவாரிக் குத்தகைகளை விருப்பப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் வழங்கியது. 1989 ஆம் ஆண்டில் கழக அரசின் தொழில் துறை பிறப்பித்த ஆணையின்படி அரசுக்கு வருமானம் வர வாய்ப்புகள்

இருந்தும், (கவனிக்க வேண்டும்) நாம் போட்ட ஆணையின்படி அரசுக்கு நிறைந்த வருமானம் வர வாய்ப்புகள் இருந்தும், உயர் நீதிமன்றத்திலே உரிமம் வழங்குவது குறித்த பல வழக்குகள் நிலுவையிலே இருந்தும், குத்தகைதாரர்கள் அரசு கோரும் தொகையைச் செலுத்த விருப்பம் தெரிவித்து கடிதங்கள் கொடுத்திருந்தும் - ஏலம் எடுத்த குத்தகைதாரர்கள் எல்லாம் விருப்பம் தெரிவித்து கடிதங்கள் கொடுத்திருந்தும் - வனத் துறை நிலத்தில் உரிமம் வழங்க மத்திய அரசின் முன்அனுமதி பெற வேண்டும் என்று விதிகள் இருந்தும், அந்த விதியையும் மீறி, அப்போதைய அட்வகேட் ஜெனரலும், அரசு தலைமைச் செயலாளரும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருந்தும், வேண்டாமென்று தடுத்துக் கூறியிருந்தும், அரசுக்கு ஒரே ஒரு குத்தகை மூலமாக மட்டும் 12 கோடி ரூபாய் வருமானம் வர வாய்ப்பு உள்ளது எனக் கோப்பிலே கருத்து, செயலாளர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தும், அவை அனைத்தையும் புறக்கணித்து, தமிழ்நாடு சிறு கனிம விதிகள் 1959-இல், புதுவிதி 39, முந்தைய அ.தி.மு.க. அரசால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

பிற்பகல் 1-35

மேற்கூறிய விதி 39-ன் கீழ், 9 மாவட்டங்களில் 125 கிராண்ட் குத்தகைகள் 196.80 ஹெக்டேர் பரப்பில் வழங்கப்பட்டன. விதி 39 என்றால், அரசினுடைய விருப்புரிமையின்படி Nomination முறை, அதுதான் 39; இணைக்கப்பட்ட விதி. பின்னர், அதன் காரணமாக அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 95 கோடி ரூபாய். அந்த வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று அப்போது தொழில் அமைச்சராக இருந்த திரு. சின்னசாமி, சென்னை உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார். அவரது கோரிக்கையைத் தள்ளுபடி செய்த உயர் நீதிமன்றம், தன்னுடைய தீர்ப்பில் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறது தெரியுமா?

“ஏராளமான தொகைகளை வசூல் செய்து கொண்டு குத்தகை உரிமங்கள் வழங்குவதற்காக, சுயலாபம் கருதி தமிழ்நாடு சிறு கனிம விதிகள் தவறாகப் பின்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனவே, முதல் தகவல் அறிக்கையைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கு எந்தவிதமான அடிப்படையுமில்லை.” மேலும் சொல்கிறார், நீதிபதி:

“The accused has granted leases to the private individuals without fixing any lease amount for granite quarry in pursuance of the conspiracy hatched between them.”

1999 ஏப்ரல் 29] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

“குத்தகைதாரர்களுக்கும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கும் இடையில் உருவாக்கப்பட்ட சதித் திட்டத்தின் காரணமாக, குத்தகைத் தொகை எதுவும் நிர்ணயம் செய்யாமல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தனி நபர்களுக்குக் குத்தகை உரிமையை வழங்கியுள்ளார்.” High Court Judge சொல்கிறார். மேலும் சொல்கிறார்:

“The persons to whom the granite leases have been granted, have paid huge amounts as bribe which has been corroborated by many of the witnesses who have also mentioned the denomination of the currency in separate slips, which also have been recovered from the house of the accused.”

கரன்சி நோட்டு யார் யாருக்கு எவ்வளவு கொடுத்தோம் என்ற அந்த நம்பரோடு தனித் தனித் தாள்களில் எழுதி வைத்திருக்கிறார்களாம். இவையெல்லாம் தொழில் அமைச்சராக இருந்தவருடைய வீட்டிலேயிருந்து கிடைத்தது.

“குத்தகை உரிமம் பெற்றவர்கள் பெரும் தொகைகளை லஞ்சமாகக் கொடுத்துள்ளார்கள். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுடைய வீட்டிலிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட துண்டுச் சீட்டுகளில் எந்தவகையான கரன்சி நோட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டன என்று குறித்து வைத்து இருப்பதிலிருந்தும், சாட்சிகளின் வாக்குமூலங்களிலிருந்தும் இது தெளிவாகின்றது.

அடுத்து, “Mr. Dyaneswaran in his own handwriting has written statement of accounts showing how much amount he has been receiving from the lessees as pecuniary advantage. There is overwhelming evidence against the petitioner and others.”

“சுயலாபத்திற்காக எவ்வளவு தொகை குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டன என்ற விவரங்களையெல்லாம் திரு. தியானேஸ்வரன் தன்னுடைய கைப்படவே கணக்கு எழுதி வைத்துள்ளார். குற்றம் சாட்டப்பட்டோருக்கு எதிராக ஏராளமான சாட்சியங்கள் உள்ளன.”

மேலும், “The records and circumstances indicate that the entire fraud had taken place with his full knowledge and involvement.”

அதாவது, “இந்த முழு பித்தலாட்டமும் குற்றம் சாட்டப் பட்டுள்ளவரின் முழு ஈடுபாட்டோடும், அங்கீகாரத்தோடும்தான் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று ஆவணங்களும், சூழ்நிலைகளும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன” என்றும் சென்னை உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

மேலும், நீதிபதி, தன்னுடைய தீர்ப்பில் தொடர்ந்து சொல்கிறார்:

“.....the money due to the Government has been siphoned off by them and as a result of which they had pecuniary advantage to the extent of several crores”.

அப்படிப்பட்ட ஒரு அரசு இருந்த நிலையெல்லாம் மாறி, இந்த அரசு இந்தத் தொழில் துறையில், உங்களுடைய அன்பான ஆதரவோடும், பொதுமக்களுடைய அன்பான ஆதரவோடும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

இந்தக் கிராணைத் தொழிலைக்கூட மேலும் ஊக்கப்படுத்த இப்போது நாம் விதிகளையெல்லாம் மாற்றி, 8-இ என்ற திருத்தம் கொண்டு வந்து, ஏலம் விடுகிற முறைகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறோம். அதிலேகூட இன்னும் அதிகம் வருவாய் வருவதற்கு இந்த அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் இப்போது நம்முடைய பற்றாக்குறையை எல்லாம் சமாளிக்க பல வழிமுறைகளையெல்லாம் நிதிநிலை அறிக்கையினுடைய விவாதத்தின்போது, என்னுடைய பதிலுரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

கிராணைத் தொழிலை மேலும் ஊக்குவிக்க, இப்போது ‘டாமின்’, இடம் நிலம் இருக்கிறது அல்லவா? அந்த நிலத்திலே ஒரு பகுதியை, பொது ஏலத்திலே — டாமினே வைத்துக் கொண்டு தூங்காமல், கிடப்பிலே போடாமல், அந்த ‘டாமின்’ நிலத்தைக்கூட எடுத்து, அதனைப் பொது ஏலத்திலே விட்டு, அதன் மூலமாகவும் அரசு வருவாயைத் தேடலாம் என்று முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்து, காலை முதல் இதுவரையில் அரிய கருத்துக்களைச் சொல்லி, என்னை ஊக்கப்படுத்திய எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து அமைகிறேன். வணக்கம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.

பிற்பகல் 1-40

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழகத்தில் உப்பளத் தொழில் என்பது ஒரு ஆபத்தான நிலையிலே இருப்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தில் 5,000-க்கு மேற்பட்ட ஏக்கரில் உப்பளம்

1999 ஏப்ரல் 29] [திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. பழைய அரசாங்கத்தில் 29 ரூபாய் ஒரு ஏக்கருக்கு குத்தகைத் தொகையாக இருந்த பணத்தை 429 ரூபாயாக ஆக்கியதன் மூலம், தனியார் எல்லாம் இன்று கோர்ட்களிலே ஸ்டே வாங்கி விட்டார்கள். அதே நேரத்தில் அரசாங்கம் நடத்துகின்ற அந்த உப்பளத் தொழிலுக்கு ஒன்றரை கோடி ரூபாய், அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய ஒரு கட்டாயம் இருப்பதால், அந்தத் தொழில் மூடப்படக்கூடிய ஒரு அபாய நிலை இருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே, இதைப் பற்றி நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசியிருக்கிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, அந்தப் பழைய 29 ரூபாயாகவே அதை ஆக்க வேண்டும். இந்தியாவில் வேறு எங்குமே இவ்வளவு அதிகப்படியாக இல்லை. 29 ரூபாய் என்று இருந்ததை 429 ரூபாயாக ஒரு ஏக்கருக்கு குத்தகையாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பெரிய தொகையை இரத்து செய்து, அந்த உப்பளத் தொழில் நிரந்தரமாக நடைபெறுவதற்கும், ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வதற்கும் உதவுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறிய நல்ல கருத்தை இந்த அரசு அலட்சியப்படுத்தாது. 400 ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டிருந்தால் அது அதிகம்தான். பழைய அளவிற்கு 29 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு குறைக்க முடியாவிட்டாலும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றவர்களும் ஒத்துக்கொள்கின்ற அளவிற்கு அதைக் குறைப்பதற்கு அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். உப்பளத் தொழில் மாத்திரம் அல்ல, தமிழகத்தில் அப்பளத் தொழிலும் கெடாமல் இந்த அரசு பார்த்துக்கொள்ளும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. பி.ஆர். சுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இராசிபுரத்தில் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை அமைக்கப்படும் என்று முதல்வர் அவர்கள் கூறியதற்கு, தொகுதி மக்கள் சார்பாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது, இப்போது வாக்கெடுப்பு.